

СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ „СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ”
ФАКУЛТЕТ ПО СЛАВЯНСКИ ФИЛОЛОГИИ
КАТЕДРА „КИРИЛОМЕТОДИЕВИСТИКА”

СЕДЕМНАДЕСЕТИ

ЛИМЕНТОВИ ЧЕТЕНИЯ

ЗА МЛАДИ ИЗСЛЕДОВАТЕЛИ

ПРОГРАМА И РЕЗЮМЕТА

28 ноември 2016 г.

СУ „Св. Климент Охридски”

Ректорат - Заседателна зала 2

9:00 **Откриване**

9:15 – 10:30 **Първо заседание**

Модератори: Жени Жикова и Борис Илиев

Димитър Драгнев (СУ) Старобългарският език като класически език

Симеон Стефанов (БАН) Върху лексиката на житие на св. Екатерина, писано на народен хърватски език от периода XIV-XV в.

Камелия Христова (СУ) Сложните думи в Словото за Благовещение на Йоан Дамаскин

Полина Петрова (СУ) Лексикална съпоставка между старобългарския и среднобългарския превод на слово за тридневното Възкресение Христово от Йоан Златоуст

Дискусия

10:30 – 10:45 **Почивка**

10:45 – 12:15 **Второ заседание**

Модератори: Камелия Христова и Симеон Стефанов

Жени Жикова (СУ) Евангелските цитати в авторските части на беседите в Учителното евангелие на Константин Преславски

Мария Антонова-Вапцарова (СУ) Представата за църквата в поучителните слова на Климент Охридски

Десислава Узунова (СУ) Случаят "Теофил от Адана" - средновековната рецепция на мотива за договора с дявола

Амбър Иванова (СУ) Рецепцията на метафрастовото житие на св. Текла (ВНГ1719) през късносредновековната епоха (Агапий Критски и Йосиф Брадати)

Борис Илиев (СУ) Житието и патеричният разказ като жанрови модели през XIV в.

Дискусия

12:15 – 13:30 **Почивка**

13:30 – 15:00 **Трето заседание**

Модератори: Мария Антонова-Вапцарова и Пламен В. Петров

Кристиян Ковачев (СУ) Култът към свети Климент Охридски в годините на Средновековието

Кристина Кушлова (СУ) Храна за тялото и за душата (по сведения от приписките на славянските книжовници)

Мартин Илиев (СУ), Невяна Рогожера (СУ), Михаела Нанева (СУ) Миряни и духовенство в Житието на св. Дометий от Супрасълския сборник

Яна Якимова (СУ) Моят поглед върху езиково-правописната реформа на Патриарх Евтимий

Мартина Янкова (СУ) Повест за светите и почитани икони в южнославянската книжнина

Дискусия

15:00 – 15:15 **Почивка**

15:15 – 16:30 **Четвърто заседание**

Модератори: Амбър Иванова и Димитър Драгнев

Деница Петрова (БАН) Сръбски летопис в ръкопис № 293 от Националната библиотека в София

Явор Иванов (СУ) Румънски старопечатни книги от библиотеката на Зографската света обител, описани през 2016 г.

Николай Желев (БАН) Илирийската идея в историята на Спиридон

Йоанна Л. Цекова (СУ) Руското мисионерство през XIV век и неговият преславски извор (Епифаний Премъдрий и Черноризец Храбър)

Дискусия

16:30 – 16:45 **Почивка**

16:45 – 18:00 **Пето заседание**

Модератори: Деница Петрова и Явор Иванов

Янко Маринов (БАН), Мария Стоева (СУ) Една стихира „апокрифа” срещу еретическите учения. Методика на дешифрирането и разбирането на старовизантийските нотации на основа на стихирите "апокрифа"

Наделина Ивова (ЮЗУ) Основни реализации на метеорологични конструкции чрез етимологична фигура в българския фолклор

Елена Михайлова (СУ) За руската фолклорна приказка през погледа на съвременния зрител (върху материал от руската анимация)

Пламен В. Петров (СУ) Власт и изкуство – от Средновековието до социализма.

Някои възможни паралели

Дискусия

Закриване на Седемнадесетите Климентови четения

РЕЗЮМЕТА НА ДОКЛАДИТЕ

Димитър Драгнев (СУ) Старобългарският език като класически език

Резюме: Старобългарският език често е наричан класически език на славянството и трети класически език на Европа наред с латинския и старогръцкия. Докладът цели да изясни историята на определението „класически“ и понятието „класически език“ и тяхната приложимост към старобългарския език. Ще бъдат представени и аргументи за дискусия за ролята в днешно време на старобългарския именно като класически език.

Симеон Стефанов (БАН) Върху лексиката на житие на св. Екатерина, писано на народен хърватски език от периода XIV-XV в.

Резюме: Предмет на настоящото изследване са няколко лексеми „с особен произход“ в средновековно житие на св. Екатерина, писано на народен хърватски език. Разглежданият текст е „Legenda sv. Katarine divice“ от ръкопис I с 6 от Архива на ХАЗУ. Днес житието е запазено само в един препис от XV в. Диалектно може да бъде причислено към Средишната чакавска икавско-екавска област от XIV-XV в. Моето предположение е че текстът „Legenda sv. Katarine divice“ е написан на език, употребяван в книжнината от областта Сплит-Зарад-Шибеник в периода XIV-XV в. Чрез избраните лексеми бих искал да илюстрирам още веднъж този стремеж на преводача, този път през лексиката.

Камелия Христова (СУ) Сложните думи в Словото за Благовещение на Йоан Дамаскин

Резюме: В своето Слово за Благовещение Йоан Дамаскин използва множество сложни думи, главно в уводната част, в която въвежда читателите (слушателите) в значението на празника. Някои от тези думи са много редки и не се срещат в речниците или са фиксирани с употреби в отделни произведения. В доклада са анализирани словообразователни модели на тези думи и е направена съпоставка с други стари славянски текстове, където се употребяват думи, близко по значение или по морфемен състав.

Полина Петрова (СУ) Лексикална съпоставка между старобългарския и среднобългарския превод на слово за тридневното Възкресение Христово от Йоан Златоуст

Резюме: В доклада се съпоставят два превода на Слово за тридневното възкресение Христово: а) старобългарски - в състава на Супрасълския сборник (Слово № 43); б) среднобългарски - Хил. 404. Отчита се и гръцкият текст. Разглежда се лексикалната синонимия при съществителни имена и глаголи, обърнато е внимание и на композитата в двата превода.

Жени Жикова (СУ) Евангелските цитати в авторските части на беседите в Учителното евангелие на Константин Преславски

Резюме: Обект на изследване в доклада са евангелските цитати в авторските части на беседите в Учителното евангелие на Константин Преславски. Ексерпираниите евангелски цитати се сравняват с аналогичния текст в класическите старобългарски евангелски ръкописи (Мариинско евангелие, Зографско евангелие, Асеманиево евангелие, Савина книга, Ватикански палимпсест). Целта е да бъде установено с кой/кои от тях е налице най-голяма близост и към коя редакция на Евангелието могат да бъдат причислени. Анализът проследява лексикалните, морфологичните и текстологичните различия (добавки, пропуски, словоред) между евангелските стихове в Константиновото евангелие и в старобългарските евангелия, като се отчита и гръцката евангелска традиция. Именно тези различия са отличителни за преводаческата техника на Константин Преславски.

Мария Антонова-Ванцарова (СУ) Представата за църквата в поучителните слова на Климент Охридски

Резюме: В реторическите произведения на Климент Охридски, и по-специално в онези с поучителен характер, се дискутират главно въпроси, свързани с християнската етика, догматика и морал. Ето защо и темата за църквата заема централно място в този тип произведения. Докладът разглежда мотивите и образите, чрез които църквата присъства в поучителните слова на Климент. Ексерпирани са всички споменавания на църквата от текстове, за които се смята, че със сигурност принадлежат на книжовника. Целта е да се извлече информация за това по какъв начин се „преподават“ основни и значими за Християнството представи, свързани с антропогонията, космогонията, есхатологията и християнската нравственост.

Десислава Узунова (СУ) Случаят "Теофил от Адана" - средновековната рецепция на мотива за договора с дявола

Резюме: Разказът за Теофил от Адана е най-известното средновековно сказание за човек, който съзнателно сключва договор с дявола, след което се разкайва и с помощта на Богородица е опростен. Докладът разглежда генезиса на мотива за договора с дявола и възникването на легендата за Теофил в ранното Средновековие. Акцентът е върху превода и разпространението на разказа сред южните славяни първо през XIV век, а впоследствие и чрез цикъла на Агапий Ландос „Чудеса Богородични” в края на XVII, през XVIII и в началото на XIX век.

Албър Иванова (СУ) Рецепцията на метафрастовото житие на св. Текла (ВНГ1719) през късносредновековната епоха (Агапий Критски и Йосиф Брадати)

Резюме: През късното Средновековие, и по-точно, в Гърция на XVII в. и в България на XVIII в., се появява една нова тенденция в литературата, в която се пише на по-разбираем (народен) език, за да се привлича по-широка публика. В житийния сборник „Рай“ на атонския монах Агапий Критски е включено Житието на св. Текла, което по негови думи е обработена версия на текста, написан от Симеон Метафраст през X в. Агапиевата версия на житието е преведена от рилския монах Йосиф Брадати на съвременен български един век по-късно и е преписан от четирима други преписвачи, като по този начин е разпространен в пет различни дамаскинарски сборника. В доклада представям изводите си от свое по-голямо изследване (дипломната ми работа) върху тази проблематика. В изложението са съпоставени метафрастовата с Агапиевата и Йосифовата версия на житието и , като се отбелязват 1) наратологичните елементи, които са адаптирани от нашите късносредновековни книжовници, 2) откъде тези елементи са взети и 3) иновациите от самите книжовници.

Борис Илиев (СУ) Житието и патеричният разказ като жанрови модели през XIV в.

Резюме: През XIV в. агиографските жанрове в средновековната българска литература преминават през дълбока трансформация. Този процес дава основание на много изследователи да говорят за възникването на нова житийно-панегирична форма. Същевременно, за четиринайсетото столетие е характерно активното разпространение

на патеричните сборници. Докладът представлява опит за сравнителен жанров анализ между житието и патеричния разказ. Какви повествователни модели генерират двата типа текстове, какви механизми на изображение предлагат, как са положени в общия културен дискурс – това са част от въпросите, които си задава изследването. Основният аналитичен метод е синхронният жанров анализ, предложен от Х. Р. Яус в статията му „Жанровете през Средновековието“. Успоредно с това са използвани и структурно-наратологични подходи. И темата, и методологията на изследването са мотивирани, от една страна, от желанието наративните форми на средновековната литература да се превърнат в обект на литературната теория, а от друга, да се потърсят отговори на проблема какво и как е било четено през важния за Средновековието XIV в.

Кристиян Ковачев (СУ) Култът към свети Климент Охридски в годините на Средновековието

Резюме: Докладът има за цел да представи зараждането, утвърждаването и разпространението на култа към св. Климент Охридски през призмата на запазените писмени творби от времето на Средновековието, фокусирани върху живота и делото на създателя на кирилицата. Обърнато е внимание на разминаванията в различните средновековни извори на датите за почит паметта на светеца (според различните източници 23 ноември, 25 ноември, 27 юли, 27 април и т. н.). Обърнато е и внимание на желанието на част от средновековните манастири да приемат за свой патрон свети Климент Охридски.

Кристина Кушлова (СУ) Храна за тялото и за душата (по сведения от приписките на славянските книжовници)

Резюме: Преди моят научен ръководител да ми предложи въпросната тема, не бях чувала за приписките, въпреки че се интересувам от история. Казвам това, защото установих, че приписките са прекрасен исторически извор, от който можем да черпим информация за личности, събития, управление, икономическо и социално развитие и пр. Тук обаче разглеждам приписките като извор на сведения за душевността и за мисловните нагласи на българина. Според мен именно в приписките, в тези маргинални бележки, се открива най-непосредственият и личен коментар на обикновения човек, на стремежите и усилията му в богоугодните дела и богопознанието. Въпросите, които ще ме занимават в моето изложение, са свързани

със споделените от книжовниците и ползвателите на ръкописите трудности в духовен, но и в чисто битов план.

Мартин Илиев (СУ), Невяна Рогожерова (СУ), Михаела Нанева (СУ) Миряни и духовенство в Житието на св. Дометий от Супрасълския сборник

Резюме: Настоящият доклад се съсредоточава върху специфичната лексика, свързана с духовните чинове и мирянството (попъ, клирикъ, чръноризыць, игоуменъ, чистителъ, дѣіакъ, отъць, облашь), както и тяхната употреба в Житието на св. Дометий от Супрасълския сборник. Отбелязани са преводните съответствия в гръцкия оригинал. Направен е и преглед на горепосочените лексеми в контекста на останалите текстове в Супрасълския сборник.

Яна Якимова (СУ) Моят поглед върху езиково-правописната реформа на Патриарх Евтимий

Резюме: Книжовният живот в България през XIV в. неизменно се свързва с личността на патриарх Евтимий и неговата езиково-правописна реформа, чиято цел е проверка и редактиране на преводите на съществуващата богослужебна книжнина, направата на нови преводи и създаването на нов литературен стил и език, известен като „плетение словес“. Изложените в науката разбирания за тази реформа обаче не са еднозначни. По-новите изследвания поставят под съмнение наложеното от средата на XX век тълкуване на изворите за същността на начинанието на Евтимий. Въз основа на книжовните паметници от епохата не може категорично да се твърди, че реформата е проведена в мащабите, в които е прието да се смята. Независимо от това, патриарх Евтимий несъмнено е един от най-значимите книжовници от това време, особено що се отнася до дейността му по създаване на жития и похвални слова за светци, както и новите елементи, които той въвежда в тези жанрове.

Мартина Янкова (СУ) Повест за светите и почитани икони в южнославянската книжнина

Резюме: Настоящият доклад представя накратко среднобългарския текст Повест за светите и почитани икони и как и по каква причина светата и съборна Църква възприе да празнува в Първата неделя на поста паметта на православието. Разглежда се актуалността на подобен тип произведения и разпространението им в средновековна България и въобще сред южните славяни. Засегнат е въпросът за историческата стойност на Повестта и появата и във византийската литература.

Деница Петрова (БАН) Сръбски летопис в ръкопис № 293 от Националната библиотека в София

Резюме: В Националната библиотека в София под сигнатура № 293 се съхранява сръбски Законник от XVII в. В него се съдържа слабо проучено летописно съчинение, обхващащо периода от Сътворението до началото на управлението на султан Мехмед III през 1649 г. Поне до 1739 г. манускриптът е бил в сръбските земи. Той принадлежи на сръбската книжовна традиция, но собеностите на кратката хроника определят нейното важно място в балканската историческа книжнина. Летописът не е уникален като съдържание, но е пример за развитието на кратките хроники като жанр с отворена традиция в общобалканската литература.

Явор Иванов (СУ) Румънски старопечатни книги от библиотеката на Зографската света обител, описани през 2016 г.

Резюме: През лятото на 2016 година група от студенти и преподаватели от СУ, бяхме на експедиция в Зографската света обител. За наше щастие, там имахме възможност за достъп до библиотеката на манастира, където се натъкнахме на множество старопечатни книги на различни езици и от различни периоди. Интерес за мен представляваха румънските книги, които бяха главно от XVIII и XIX в.

Николай Желев (БАН) Илирийската идея в историята на Спиридон

Резюме: Илирийската идея се заражда в земите на Хърватия, вдъхновени от идеите на чешко-словашките дейци Колар и Шафарик. За разлика от славянската идея, която дели славяните на отделни племена с четири отделни наречия (чешко, полско, сръбско и руско), илиризмът се ограничава само до южните славяни и цели да го обедини около един илирийски език и народност, като се стига до там тенденциозно да се заменя названието „сръбско“ с названието „илирийско“ когато се позовават на текстове на Колар различни привърженици на илиризма. Българите също са смятани за част от тази общност както от Людевит Гай, така и от Качич-Миошич. Историята на Качич-Миошич „Приятен разговор за словенския народ“ вдъхновява историята на Анонимния зографец, а той на свой ред Спиридоновата история. Отец Спиридон добавя много нови моменти- обвързва българите с Александър Велики, който им дал

тяхното царство, избирава имена на илирически и български царе, които наподобяват фолклорни персонажи и ритуали – Коладе, Перун или Пеперуда и др.

Йоанна Л. Цекова (СУ) Руското мисионерство през XIV век и неговият преславски извор (Епифаний Премъдрий и Черноризец Храбър)

Резюме: В доклада е представено житието на епископ Стефан Пермский, написано от староруския агиограф Епифаний Премъдрий, от гледна точка на паралелите между житийния текст и „За буквите“ на Черноризец Храбър и „Похвала за Кирил и Методий“ на Климент Охридски. Премъдрий заимства от старобългарските книжовници стила „плетение и извитие словес“, както и различни мотиви, свързани със създаването на славянската азбука и с мисионерството. В доклада са разгледани наличните в текста на житието свидетелства за широкото и дълбоко проникване на старобългарската литература в староруския книжовен живот.

Янко Маринов (БАН), Мария Стоева (СУ) Една стихира „апокрифа“ срещу еретическите учения. Методика на дешифрирането и разбирането на старовизантийските нотации на основа на стихирите "апокрифа"

Резюме: Разчитането и по-пълното разбиране на мелодическото и прозодийното значение на знаците на старовизантийските нотации са от най-важните, но и трудни задачи на музикалната медиевистика. Значителна част от ранния нотирани репертоар на стихирара и ирмолога бива редуциран в XI–XII век и остава без аналог на диастематичен запис. Без разбиране на старовизантийските нотации тази музика би останала няма за нас. Само една част от стихирите от редуцирания репертоар се появяват (връщат) в ръкописите с новата, средновизантийска нотация и в някои извори са означени като „апокрифа“. Приема се, че останалият основен репертоар, наречен стандартно съкратен (standard abridged), е конгруентен с предадения на по-късната диастематична средновизантийска нотация. Така за интерпретиране на мелодиите, записани с двата типа адиастематични нотации Coislin и Chartres, засега се използва т.нар. „компаративен“ метод – чрез съпоставка с паралела им от извори с диастематична нотация. Но при тази „компарация“ се установяват разлики - нехомогенно разположени флукуиращи мелодически варианти, които не позволяват еднозначно тълкуване на принципите на старите адиастематични нотации. Установихме, че тези варианти, по-добре казано разлики, са налични (съществуват в „готов вид“) още в старовизантийските записи и дисперсивно са прехвърлени в

“новата“ диастематична нотация. Оттук следва важното заключение, че прехвърлянето на репертоара на „нова“ нотация бива извършено в няколко центъра, а не наложено от един. За сравнителен материал, за да бъде избегнат релативизъм при дешифрирането, би трябвало да се използват само напълно идентични записи на адиастематична и диастематична нотация. Именно сред стихирите апокрифа се откриват такива, които са били директно транслирани (паралелен запис) на диастематична нотация, без опосредстващи преписи, които биха довели до редактиране и корекции. Така, нотиранията със средновизантийска нотация „апокрифа“ биха могли да бъдат използвани като ключ за дешифриране на старовизантийските нотации. Като пример използваме конкретна стихира с уникален и обширен текст срещу еретическите учения, записана както на старовизантийската Coislin нотация, така и на средновизантийска диастематична нотация

Наделина Ивова (ЮЗУ) Основни реализации на метеорологични конструкции чрез етимологична фигура в българския фолклор

Резюме: Текстът представя основните реализации на **метеорологичните конструкции** чрез етимологични фигури (напр. **вятървее**) в българската фолклорна словесност. Това са еднокоренни хипотактични съчетания от съществително за метеорологично явление (**вятър**), което функционира като **вътрешен субект (вътрешен подлог, вътрешен номинатив)** и глагол от същия корен (респ.вее). Текстът анализира морфо-синтактичните особености, придружаващи реализацията на тези етимологични фигури, както и стилистичната им стойност в българския народен поетически език. Прилагат се аналогични техни конструкции, открити в други индоевропейски езици, с цел доказване на древния им произход в праезика.

Елена Михайлова (СУ) За руската фолклорна приказка през погледа на съвременния зрител (върху материал от руската анимация)

Резюме: Современная культура пестрит множеством визуальных адаптаций литературных текстов – адаптаций художественных, театральных, музыкальных и др. Так, кинематографическое воплощение сказки оказывается вполне ожидаемым и логичным. Невозможно не заметить совпадение ряда родовых свойств фольклорной сказки и киносказки (коллективизм, синтетизм). Определенно, успешность их коллаборации подтверждают десятки ярчайших фильмов-сказок в многообразной жанровой палитре русского кино. И вместе с тем, чем вызвана небывалая

популярност именно мултфильма-сказки, и что так роднит поэтику сказки с миром мультипликации? Эти и другие вопросы автор предлагает обсудить в рамках настоящего доклада.

Пламен В. Петров (СУ) Власт и изкуство – от Средновековието до социализма. Някои възможни паралели

Резюме: Диадата „император-свещеник“, която конституира живота на Византийската империя, предопределя и особена взаимозависимост между властта и изкуството. Тези отношение намират своята особена рецепция в рамките на българската държава – не само в Първото, Второто и Третото българско царство, а и в периода, заключен между 1944 и 1989 г. В доклада ще приведа примери за функционирането на модела в Средновековието, и неговата приемственост/употреба в социалистическа България.

ЗА АВТОРИТЕ

Димитър Драгнев (СУ)

Завършил съм класическа филология в Софийския университет през 2013 г., в момента предстои да се дипломирам в специалностите "Езици, история и култури на Близкия Изток" и "Юдаистика" в университета в Тюбинген и същевременно съм магистрант по Старобългаристика в СУ. Занимавам се с преподаване и изследване на класическите езици, най-вече на латинския и старогръцкия.

Симеон Стефанов (БАН)

Асистент съм в ИБЕ при БАН. Научните ми интереси са в областта на историята на южнославянските езици и средновековните агиографски текстове от този регион.

Камелия Христова (СУ)

Докторант съм по старобългарски език в катедрата по кирилometодиевистика, ФСлФ, СУ "Св. Климент Охридски" от 2015 г., завършила съм МП "Старобългаристика" през 2015 г. и "Българска филология" през 2014 г.

Полина Петрова (СУ)

2016 г. завършва Българска филология във Великотърновски университет "Св. Св. Кирил и Методий"; защитава дипломна работа по Старобългарски език с научен ръководител проф. д-р Мария Спасова на тема "ЛЕКСИКАЛНА СЪПОСТАВКА НА СТАРОБЪЛГАРСКИЯ И СРЕДНОБЪЛГАРСКИЯ ПРЕВОД НА СЛОВО ЗА ТРИДНЕВНОТО ВЪЗКРЕСЕНИЕ ХРИСТОВО ОТ ЙОАН ЗЛАТОУСТ (към въпроса за историческото развитие на книжовния старобългарски език)". Към настоящия момент е магистрант в програмата „Старобългаристика” към Катедрата по кирилometодиевистика, СУ "Св. Климент Охридски".

Жени Жикова (СУ)

Редовен докторант в Софийски университет „Св. Климент Охридски”, факултет „Славянски филологии”, катедра „Кирилometодиевистика”, направление „Старобългарски език”. Научни интереси в областта на старобългарския език, историческата лексикология и лексикография, славянската текстология.

Мария Антонова-Вапцарова (СУ)

Понастоящем редовен докторант по направление „Старобългарска литература“ към катедрата по „Кирилometодиевистика“ в Софийски университет "Св. Климент Охридски" с научен ръководител проф. дфн. Вася Велинова. Бакалавър по „Българска филология“ в Софийски университет „Св. Климент Охридски“, магистър към програма „Древният Египет в Класическата епоха“ към департамент "Средиземноморски и Източни изследвания" в НБУ, магистър по „Старобългаристика“ в катедрата по „Кирилometодиевистика“, Софийски университет "Св. Климент Охридски".

Десислава Узунова (СУ)

Родена съм през 1976 год. в гр. Русе. Средното си образование получих в Национална Априловска гимназия в гр. Габрово, след което завърших специалност „Българска филология“ в СУ „Климент Охридски“ със степен „магистър“. В момента съм докторант в катедра Кирилometодиевистика в СУ „Климент Охридски“. Интересите ми са в областите на теорията, историята и социологията на литературата, с акцент върху старобългарската литература.

Амбър Иванова (СУ)

Завършила е Класическа гимназия в гр. Антверпен (Koninklijk Lyceum Antwerpen, Hertoginstraat 15, 2018 Antwerpen) и Класическа филология в Гентския университет (Universiteit Gent, Sint-Pietersnieuwstraat 25, 9000 Gent). Магистър е по Гръцка филология (септември 2014) и по Латинска филология (юли 2015). По време на обучението си по класическите езици следва допълнителни курсове – по старобългарски език, увод в старобългарската литература и по съвременен български. От септември 2016 г. е завършила и магистърската програма Старобългаристика в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Едновременно следваше допълнителни курсове по руски език. В момента тя кандидатства за докторантска позиция в Гентския и/или Софийския университет. Интересите ѝ са свързани с филологическо изследване на старогръцки, латински и старобългарски текстове и най-вече с агиографската литература от Средновековието.

Борис Илиев (СУ)

Роден в София през 1994 г. Завършва Националната природо-математическа гимназия. В момента е студент по славянска филология в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Академичните му интереси са в областта на теорията на литературата и средновековната култура и литература.

Кристиян Ковачев (СУ)

Магистър съм в магистърската програма "Българско средновековие: държава, общество, култура" на СУ "Св. Климент Охридски". Завърших тази година бакалавърска степен в спец. "История" в Югозападен университет "Неофит Рилски". Като част от дисциплината Архивистика бях три седмици на практика в архива на Рилския манастир. Изкарах и стаж в Регионален исторически музей-

Благоевград. Очаквах в няколко национални и международни конференции и експедиции в страната и чужбина. Роден съм в Симитли (обл. Благоевград) през 1993.

Кристина Кушлова (СУ)

Студентка съм във втори курс в специалността „Балканистика“ на ФСФ в СУ „Св. Климент Охридски“. Преди това съм завършила Държавна търговска гимназия „Димитър Хадживасилев“ в родния си град Свищов. Интересите ми винаги са били свързани с историята, културата, езикознанието и литературата. Реших да участвам в конференцията по повод Климентовите дни, защото искам да развия уменията си да пиша и защото Средновековието ми е един от любимите периоди в историята на България. Винаги съм изучавала този период с огромен интерес и всяко ново знание за тази епоха е приветствано от мен. Засега все още нямам научни публикации и не съм се занимавала с изследователска дейност.

Мартин Илиев (СУ), Невяна Рогожерова (СУ), Михаела Нанева (СУ)

Мартин Илиев и Невяна Рогожерова са студенти от II и III курс при специалност „Българска филология“. Интересите им са в областта на медиевистиката, старобългарската литература и старобългарския език.

Яна Якимова (СУ)

Казвам се Яна Якимова и съм студент в първи курс на магистърска програма „Преводач-редактор“ към Факултета по славянски филологии на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Средното си образование завърших в Националната гимназия за древни езици и култури „Константин Кирил Философ“, с профил „Латинистика“. Дипломната ми работа представлява превод на откъс от съчинението на Тит Ливий „Ab urbe condita“ („От основаването на града“). През учебната 2007/2008 година бях стипендиант на Фондация „Комунитас“ по проекта „1000 стипендии“. През 2015 г. завърших специалност „Право“ в СУ със специализации „Правораздаване“ и „Публична администрация“. През 2015 г. чрез издателство „Парадигма“ публикувах дебютния си роман „Орденът на Прокудените“ в два тома.

Мартина Янкова (СУ)

Редовна докторантка по старобългарска литература в Катедра по кирилометодиевистика. Завършила съм бакалавър по немска филология във фкнф, а след това - магистърската програма "Старобългаристика" към катедрата по кирилометодиевистика във ФСФ.

Деница Петрова (БАН)

Завършва специалност „История“ с бакалавърска специализация „История на средновековна България“ през 2008 г. в Историческия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“. През 2010 г.

завършва магистърска програма „Българско Средновековие и Възраждане VII-XIX в.“ в същия факултет с магистърска теза на тема „Владенията на княз Ростислав Михалович и деспот Яков Светослав в историята на Българското царство през XIII в.“. През 2016 г. защитава успешно докторска дисертация на тема „История и историческо мислене (историческите съчинения в българската книжнина XVI-XVIII в.)“ в Института за литература при БАН, Направление „Стара българска литература“.

Явор Иванов (СУ)

Завършил е Румънска филология към Филологическия факултет към СУ „Св. Климент Охридски“. В тази специалност се изграждат и неговите интереси към историческото развитие на езика, старопечатните книги и ръкописите. В момента Явор следва магистратура със специалност „Старобългаристика“.

Николай Желев (БАН)

Завърших „Славянска филология“ през 2015 г. В момента съм докторант в секцията по Възрожденска литература към Института по литература на БАН. Научните ми занимания са насочени към развитието на различните славянски идеи, както и тяхното отражение във формирането на народното самосъзнание.

Йоанна Л. Цекова (СУ)

На 21 години съм. Завършила съм Езиковата гимназия с преподаване на чужди езици в родния си град - Плевен, с чуждоезиков профил френски-английски език. Понастоящем съм студентка във втори курс, специалност „Руска филология“ в Софийския университет „Свети Климент Охридски“. Интересувам се от влиянието на старобългарската литература върху староруската, както и от процесите и моделите на езиково овладяване у децата.

Янко Маринов (БАН), Мария Стоева (СУ)

Янко Маринов, Институт за изследване на изкуствата при БАН
Мария Стоева, СУ „Св. Климент Охридски“

Наделина Ивова (ЮЗУ)

Редовен докторант по български език при Катедрата по български език на Филологическия факултет на ЮЗУ „Неофит Рилски“, Благоевград. Темата на разработвания от нея дисертационен труд е „Етимологичната фигура в българския език“, с научен ръководител проф. д-р Лилия Илиева. През 2012 г. се дипломира като бакалавър в специалността „Българска филология“, а през 2013-а г. успешно защитава магистърската си теза във филологическото направление по журналистика на Филологическия факултет на ЮЗУ „Неофит Рилски“.

Елена Михайлова (СУ)

Родена 1988 г., докторант в катедра по Руска литература, фак. по Славянски филологии. Научен ръководител: д-р Илиана Чекова. Изследвам руски фолклор и специално руска приказка и нейните съвременни визуални адаптации: кинематографични, анимациони и други.

Руския съм, идвам от Москва. Основното ми днес занятие, руска литература, преди беше хоби, като се занимавах професионално с финанси (завърших МГТУ "СТАНКИН" (инженерство, магистър, 2011) и Финансовия Университет при Правителството на Русия (второ висше, 2013). За да се занимавам с хобито си сериозно, завърших курс по българския език (ИЧС, 2013), завърших магистратура в СУ по специалност "Език. Култура. Превод" (кат. по Руски език, 2015).

Пламен В. Петров (СУ)

Докторант в катедра „История на България“ при Софийски университет „Св. Климент Охридски“ – „Нова българска история“ с ръководител проф. д-р Евгения Калинова. През 2001 г. започва обучението си в УАСГ (магистърската програма „Строителство на сгради и съоръжения“), което приключва през 2007 г. От 2010 г. се обучава в НХА в специалност „Изкуствознание“, където се дипломира през 2014 г. На следващата година защитава магистърската си теза в Софийския университет, като се дипломира в програмата „Старобългаристика“ на факултета по Славянски филологии. Към настоящия момент подготвя магистърска теза в програмата „Сравнително изкуствознание“ при НБУ, която завършва семестриално през 2016 г. Автор е на няколко монографии, научни студии и статии, както и на десетки публикации в списанията L'Europeo, A-specto, InGlobo, на критически текстове във вестник „Култура“ и др.